

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL V. K. 2018-04-26 SKUNDO**

2018 m. birželio 29 d. Nr. S-106 (7-75/2018)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Galiauskaitės
Martyno Endrijaičio – pranešėjas
Rasos Stravinskaitės
Andriaus Veniaus
Vilmos Vildžiūnaitės

sekretoriaujant
dalyvaujant mokesčių mokėtojo atstovei
mokesčių administratoriaus atstovui

Ramutei Matkevičienei
advokato padėjėjai L. A.
R. M.

2018-05-29 posėdyje išnagrinėjusi V. K. (toliau – Pareiškėjas) 2018-04-26 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2018-04-04 sprendimo dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (21.131-31-5) FR0682-101, n u s t a t ė:

Inspekcija ginčijamu 2018-04-04 sprendimu dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (21.131-31-5) FR0682-101: 1) patvirtino 2018-01-31 patikrinimo aktą Nr. (21.60-32) FR0680-39 ir jame apskaičiuotus 16733,67 Eur gyventojų pajamų mokestį (toliau – GPM) bei 6177,59 Eur privalomojo sveikatos draudimo įmokas (toliau – PSD įmokos); 2) patvirtino 22661,64 Eur GPM ir 4093,76 PSD įmokų delspinigius, apskaičiuotus iki 2016-04-01 patikrinimo akto surašymo; 3) atleido Pareiškėją nuo 3355,14 Eur GPM ir 1241,64 Eur PSD įmokų delspinigių už laikotarpį nuo 2016-04-01 iki 2018-01-31; 4) skyrė 5020,10 Eur GPM ir 1853,28 Eur PSD įmokų baudas.

Inspekcija atliko Pareiškėjo gyventojų pajamų mokesčio (toliau – GPM), privalomojo sveikatos draudimo įmokų (toliau – PSD įmokos) apskaičiavimo, deklaravimo ir sumokėjimo teisingumo pakartotinį patikrinimą už laikotarpį nuo 2009-01-01 iki 2010-12-31 ir surašė 2018-01-31 patikrinimo aktą Nr. (21.60-32) FR0680-39.

Pareiškėjui patikrinimo aktu papildomai apskaičiuota 16733,67 Eur GPM (15368,69 Eur už 2009 metus ir 1364,98 Eur už 2010 metus), 6177,59 Eur PSD įmokų už 2009 metus.

Inspekcijos sprendime pažymėta, kad Vilniaus apskrities valstybinė mokesčių inspekcija (toliau – Vilniaus AVMI) atliko Pareiškėjo GPM, PSD įmokų apskaičiavimo, deklaravimo bei sumokėjimo teisingumo patikrinimą už laikotarpį nuo 2009-01-01 iki 2012-12-31 ir surašė 2016-04-01 patikrinimo aktą Nr. FR0680-236. Inspekcija 2016-06-28 sprendimu dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (4.65) FR0682-410 patvirtino patikrinimo aktą ir nurodė Pareiškėjui sumokėti į biudžetą 46325,01 Eur GPM, 6177,59 Eur PSD įmokų, apskaičiavo 22661,64 Eur GPM delspinigių ir

4093,76 Eur PSD įmokų delspinigių bei skyrė 23162,36 Eur (50 proc.) GPM baudą ir 3088,78 Eur (50 proc.) PSD įmokų baudą.

Pareiškėjas, nesutikdamas su Vilniaus AVMI sprendimu, pateikė skundą Inspekcijai, kuri 2016-10-05 sprendimu Nr. 68-287 patvirtino Vilniaus AVMI 2016-06-28 sprendimą.

Pareiškėjas, nesutikdamas su minėtais Vilniaus AVMI ir Inspekcijos sprendimais, pateikė skundą Mokestinių ginčų komisijai prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija). Komisija, išnagrinėjusi Pareiškėjo skundą, 2016-01-04 sprendimu Nr. S-2 (7-251/2016): 1) patvirtino Inspekcijos 2016-10-05 sprendimo Nr. 68-287 dalį dėl nurodymų sumokėti į biudžetą 29591,34 Eur GPM ir su juo susijusias sumas; 2) panaikino Inspekcijos 2016-10-05 sprendimo Nr. 68-287 dalį dėl nurodymų Pareiškėjui sumokėti į biudžetą 16733,67 Eur GPM ir 6177,59 Eur PSD įmokas bei su šiais mokesčiais susijusias sumas ir perdavė Pareiškėjo skundą šioje ginčo dalyje Inspekcijai nagrinėti iš naujo.

Komisija 2016-01-04 sprendime Nr. S-2 (7-251/2016) nurodė, kad „<...> mokestinio ginčo metu Pareiškėjas pateikė 2005-12-21 beprocentės paskolos sutartį, kuria Pareiškėjas paskolino UAB „E2“ 623850,20 Lt, ir 2006-01-18 visuotinio akcininkų susirinkimo sprendimą Nr. 2006/01-1, kuriuo 2005 metais į bendrovės kasą įnešta 623850,20 Lt suma pagal paskolos sutartį užskaityta įstatinio kapitalo didinimui. Minėtas akcininkų susirinkimo sprendimas bylos duomenimis VĮ „Registrų centro“ Juridinių asmenų registre įregistruotas 2006-01-27. Pagal Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatymo (toliau – GPMĮ) nuostatas gyventojų gauta nauda nelaikomos jam gražinamos paskolos, įnašai, todėl neapmokestinami pajamų mokesčiu (GPMĮ 2 str. 14 dalis). Patikrinimo metu šios aplinkybės nebuvo analizuotos ir vertintos, o toks duomenų tyrimas, Komisijos vertinimu, gali turėti įtakos Pareiškėjo apmokestinamosios bazės nustatymui. Taip pat mokesčių administratorius turėtų ištirti, ar kitais mokestiniais laikotarpiais minėtas įstatinis kapitalas nebuvo mažinamas, kas taip pat gali turėti įtakos Pareiškėjo apmokestinimui”.

Inspekcijos sprendime nurodyta, kad Pareiškėjas tikrintu laikotarpiu (2009–2010 metais) iš UAB „E2“ banko pavedimais gavo 387500 Lt (2009 m. – 355500 Lt, 2010 m. – 32000 Lt), kurių nurodyta paskirtis „akcininko paskolos gražinimas”.

UAB „E2“ Inspekcijai nėra pateikusi deklaracijų „Juridinių asmenų duomenys apie fiziniams asmenims suteiktas, jų gražintas, iš fizinių asmenų gautas ir jiems gražintas paskolas“ (forma FR0711, toliau – deklaracija FR0711) už 2009 ir 2010 metus bei nedeklaravo 2009 ir 2010 metais Pareiškėjui sugrąžintų paskolų. Pagal UAB „E2“ Inspekcijai pateiktas deklaracijų FR0711 duomenis už 2007 ir 2008 metus nustatyta, kad UAB „E2“ Pareiškėjui 2007 m. sugrąžino 153850 Lt paskolų ir 2008 m. 816500 Lt paskolų. Už 2005 ir 2006 metus UAB „E2“ Inspekcijai minėtų deklaracijų nėra pateikusi.

VĮ „Registrų centras“ duomenimis, pagal 2003-06-16 steigimo akto kopiją – steigėjas ir vienintelis UAB „E2“ akcininkas nuo 2003-06-18 (laikotarpio iki kada priklausė nuosavybės teise minėtos akcijos nėra) UAB „E1“ (įregistruota 2000-05-15, adresas: *(duomenys neskelbtini)*), kurios steigėju ir vieninteliu akcininku pagal 2000-05-04 UAB „E1“ steigimo akto kopiją nuo 2000-05-15 iki 2005-02-07 buvo Pareiškėjas. UAB „E2“ direktorius – Pareiškėjas nuo 2003-06-18 (paskyrimo/išrinkimo data) iki 2009-04-10, A. G. – nuo 2009-04-10 iki duomenų pateikimo (2013-10-25). UAB „E2“ buveinės adresas nuo 2003-06-18 iki 2012-12-20 registruotas adresu: *(duomenys neskelbtini)* (Pareiškėjui priklausančiose patalpose).

Inspekcijos duomenimis, Pareiškėjas buvo UAB „E2“ akcininku nuo 2011-10-06 iki 2011-11-02, vadovu – nuo 2003-06-17 iki 2009-04-10, įgaliotu asmeniu nuo 2010-05-03.

UAB „E2“ deklaracijų neteikia nuo 2012-08-01 (pateiktos paskutinės) bei atleista nuo deklaracijų teikimo nuo 2012-07-31 iki 2017-12-31, išregistruota iš PVM mokėtojų 2012-07-30, pagal Sodros duomenis registruotų darbuotojų nėra nuo 2011-08-01.

Pagal VĮ „Registrų centras“ Juridinių asmenų registro pateiktus dokumentus nustatyta, kad UAB „E2“ akcininkai buvo:

– UAB „E1“ nuo 2003-06-18 nuosavybės teise priklausė 100 vnt. paprastųjų vardinių akcijų (pagal 2003-06-16 UAB „E2“ steigimo akto kopiją);

– pagal 2006-01-18 UAB „E2“ visuotinio akcininkų susirinkimo sprendimo Nr. 2006/01-01 kopiją, akcijos priklausė trims akcininkams E. G., W.K. ir Pareiškėjui;

– A. G. nuo 2008-11-25 iki 2011-10-04 nuosavybės teise priklausė 7910 vnt. paprastųjų vardinių akcijų. A. G. VĮ „Registru centras“ 2009-04-15 registruotas UAB „E2“ direktoriumi.

Pagal VĮ „Registru centras“ pateiktus akcininkų sąrašus UAB „E2“ akcininkai buvo: pagal 2010-07-07 sąrašą nuo 2008-11-25 7910 vnt. akcijų valdė A. G., pagal 2011-10-04 sąrašą nuo 2011-10-04 7910 vnt. akcijų valdė Pareiškėjas, pagal 2011-10-26 sąrašą nuo 2011-10-04 710 vnt. akcijų valdė Pareiškėjas, nuo 2011-10-10 7200 vnt. akcijų valdė „R1“, pagal 2013-05-20 sąrašą nuo 2013-05-20 7910 vnt. akcijų valdo E3 (Lenkijos bendrovė).

Nustatyta, kad A. G. 2016-01-31 kirto Lietuvos Respublikos sieną ir išvyko iš Lietuvos Respublikos, gyvenamosios vietos adresas nežinomas.

Ginčijamame sprendime nurodyta, kad pakartotinio mokestinio patikrinimo metu Inspekcija išsiuntė 2017-07-28 paklausimą Nr. (21.166) 143-1570 Lenkijos mokesčių administratoriui dėl duomenų apie UAB „E2“ sandorius su Pareiškėju pateikimo. Lenkijos mokesčių administratorius pateiktame atsakyme (2017-11-03 Inspekcijos tarptautinio bendradarbiavimo departamento raštas Nr. 65-2090) nurodė, kad Bendrovės E3 paskutinė pateikta deklaracija yra PVM deklaracija už 2013 m. balandžio mėn., bendrovė vietinės mokesčių inspekcijos registre nuo 2017-06-24 nurodyta kaip išregistruota ir nuo tos dienos minėta bendrovė nėra pelno mokesčio mokėtoja, apie E3 ir UAB „E2“ sandorius su Pareiškėju nėra žinoma.

Inspekcija atliko UAB „E2“ operatyvų patikrinimą (2017-04-20 pavedimas tikrinti Nr. FR1043-2457), tačiau akcininkė Lenkijos bendrovė E3 ar kitas jos įgaliotas asmuo į Inspekciją neatvyko ir nepateikė dokumentų apie UAB „E2“ buhalterinėje apskaitoje apskaitytus UAB „E2“ sandorius su Pareiškėju (paskolų suteikimo, paskolų gavimo, atskaitingo asmens sandorius ir kt.).

Dėl paskolos suteikimo ir įstatinio kapitalo didinimo

2005-12-21 beprocentinės paskolos sutartyje Pareiškėjas įvardijamas Paskolos davėju, o UAB „E2“, atstovaujama akcininkės E. G., vadinama Paskolos gavėju. Minėtoje sutartyje nurodyta, kad Paskolos davėjas skolina Paskolos gavėjui 623850,20 Lt sumą. Numatyta, kad už naudojimąsi paskola Paskolos gavėjas metinių palūkanų nemoka. Paskola suteikiama neterminuotam laikotarpiui iki Paskolos davėjo pareikalavimo. Paskolos sutartį pasirašė Paskolos davėjas – Pareiškėjas, ir Paskolos gavėjas – UAB „E2“ akcininkė E. G.

UAB „E2“ 2006-01-18 visuotinio akcininko sprendimu Nr. 2006/01-1 nutarta padidinti bendrovės įstatinį kapitalą nuo 791000 Lt iki 2800000 Lt, papildomai išleidžiant 20090 paprastųjų vardinių 100 litų nominalios vertės akcijų. Minėtame sprendime nurodyta, kad įstatinis kapitalas didinamas iš papildomų piniginių akcininkų įnašų.

Pareiškėjas mokestinio ginčo metu Inspekcijai pateiktame 2016-07-26 skunde (reg. Nr. 262-63) dėl piniginių lėšų gavimo iš UAB „E2“ nurodė, kad „yra įnešęs į bendrovės kasą 623850,20 Lt paskolų, todėl šie pinigai turėtų būti pridėti prie per banką įneštos į bendrovę sumos. Taip pat nurodė, kad „pinigų įnešimą į bendrovę ir jos pareigą jas grąžinti įrodo 2005-12-21 paskolos sutartis bei 2006-01-18 UAB „E2“ visuotinio susirinkimo sprendimas Nr. 2006/01-1. Paaiškino, kad UAB „E2“ įstatai su padidintu kapitalu Juridinių asmenų registre įregistruoti nebuvo. Pagal Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių įstatymo 49 str. 7 dalį įstatinis kapitalas laikomas padidintu tik įregistravus pakeistus bendrovės įstatus Juridinių asmenų registre. Visuotinio akcininkų susirinkimo sprendimas padidinti įstatinį kapitalą laikomas negaliojančiu, jeigu pakeisti bendrovės įstatai nebuvo pateikti juridinių asmenų registro tvarkytojui per 6 mėnesius nuo visuotinio akcininkų susirinkimo, priėmusio sprendimą padidinti įstatinį kapitalą, dienos. Pažeidus šį terminą, įnašai už pasirašytas akcijas jas pasirašiusio asmens raštišku pareikalavimu turi būti nedelsiant grąžinti be jokių atskaitymų. Taigi, suėjus 6 mėnesiams nuo 2006-01-18 akcininkų susirinkimo datos šio susirinkimo sprendimas tapo negaliojantis, atitinkamai bendrovė vėl liko skolinga Pareiškėjui 623850,20 Lt ir turėjo pareigą grąžinti jo suteiktą paskolą, anksčiau 2006-01-18 užskaitytą kaip jo turtinis įnašas.“

Pateiktame 2017-06-06 paaiškinime (reg. Nr. (21.108-32)FR1047-572) E. A.-Ž. (buvusi pavardė E. G.) nurodė, kad „<...>Pagal 2006-01-18 visuotinio akcininkų susirinkimo sprendimą Nr. 2006/01-1 nuspręsta padidinti bendrovės kapitalą iki 2800000 Lt, bet jis nebuvo apmokėtas, todėl ir

nebuvo padidintas. Bendrovė ketino įsigyti žemės sklypą Lentvaryje, tuo tikslu UAB „E2“ 2005-12-21 su Pareiškėju sudarė beprocentę paskolos sutartį dėl 623850,20 Lt paskolos suteikimo neterminuotam laikui. Vėliau priėmus sprendimą didinti Bendrovės įstatinį kapitalą, ši paskolos suma buvo įskaityta kaip Pareiškėjo įnašas įstatinio kapitalo didinimui. Sandoriui neįvykus, Bendrovės įstatinis kapitalas nebuvo padidintas, o visiems akcininkams 2006 m. I pusmetyje grąžintos grynais pinigais arba banko pavedimais anksčiau jų įneštos piniginės lėšos.<...> Paskola buvo suteikta grynais pinigais. Bendrovės direktorius ir kasininkas buvo Pareiškėjas. Kaip jis mokėjo pinigus į kasą aš nemačiau.”

Pagal UAB „E2“ pateiktų balansų už 2005–2010 m. duomenis nustatyta, kad bendrovės mokėtinos sumos ir įsipareigojimai nuolatos mažėjo, tame skaičiuje tikėtina mažėjo ir UAB „E2“ įsiskolinimas Pareiškėjui, tačiau nėra duomenų kada ir kokia apimtimi (2018-01-31 patikrinimo akto Nr. (21.60-32) FR0680-39 8 psl., 1 lentelė).

Inspekcija patikrinimo akte priėjo išvadą, kad jei Pareiškėjas suteikė UAB „E2“ 623850,20 Lt paskolą grynais pinigais, ji buvo grąžinta pusės metų laikotarpyje neįvykus UAB „E2“ įstatinio kapitalo padidinimui pagal 2006-01-18 UAB „E2“ visuotino akcininkų susirinkimo sprendimą Nr. 2006/01-1.

Pareiškėjui įnešus pinigines lėšas į UAB „E2“ kasą turėjo būti išduotas piniginių lėšų įnešimą patvirtinantis dokumentas – kasos pajamų orderio antras egzempliorius arba jo kvitas. Pareiškėjas buvo UAB „E2“ vadovu nuo 2003-06-18 iki 2009-04-10, minėtu laikotarpiu buvo atsakingas už UAB „E2“ buhalterinės apskaitos organizavimą ir apskaitos dokumentų bei jų registrų išsaugojimą. Tačiau Pareiškėjas nepateikė dokumentų, patvirtinančių, kad grynais pinigais į UAB „E2“ kasą buvo suteikta minėta paskola ir minėta suma užskaityta įstatinio kapitalo didinimui, bei raštiško pareikalavimo UAB „E2“ grąžinti įnašus už pasirašytas akcijas.

Dėl UAB „E2“ piniginių lėšų judėjimo bendrovės banko sąskaitose

Pagal AB DNB banko, AB SEB banko, AB Citadele bankas pateiktus UAB „E2“ sąskaitų duomenis už laikotarpį nuo 2003-06-18 iki 2010-12-31 nustatyta, kad Pareiškėjas banko pavedimais į UAB „E2“ banko sąskaitas minėtuose bankuose iš savo asmeninių banko sąskaitų AB SEB bankas, AB Citadele, Parex bank (Latvija) pervedė 778855,20 Lt.

Iš UAB „E2“ banko sąskaitų laikotarpiu nuo 2003-06-18 iki 2010-12-31 banko pavedimais į Pareiškėjo asmenines banko sąskaitas AB Citadele, AB SEB bankas, AB DNB bankas pervesta 807870,35 Lt.

Pagal AB Swedbank, AB SEB banko, AB Citadele bankas pateiktus UAB „E2“ sąskaitų duomenis už laikotarpį nuo 2003-06-18 iki 2010-12-31 nustatyta, kad Pareiškėjas laikotarpiu nuo 2003-11-14 iki 2010-12-31 įnešė į UAB „E2“ banko sąskaitas pinigines lėšas grynais pinigais iš viso 364642,76 Lt.

Pareiškėjui iš UAB „E2“ banko sąskaitų išmokėta grynais pinigais iš viso 235551 Lt.

Taip pat nustatyta, kad UAB „E2“ deklaracijoje FR0711 už 2008 metus deklaravo 816500 Lt Pareiškėjui grąžintų paskolų. Inspekcija nustatė, kad iš UAB „E2“ banko sąskaitų 2008 m. Pareiškėjui iš viso išmokėta 305400 Lt (grynaisiais pinigais ir banko pavedimais). Nesant UAB „E2“ buhalterinės apskaitos dokumentų, t. y. kasos ir kitų piniginių lėšų mokėjimą patvirtinančių dokumentų, Inspekcija priėjo išvadą, kad 511100 Lt (816500 Lt – 305400 Lt) Pareiškėjui išmokėti grynais pinigais ar kitu nenustatytu būdu.

Apibendrinus pakartotinio patikrinimo metu surinktus duomenis, nustatyta, kad Pareiškėjas į UAB „E2“ iš viso įnešė 1143497,96 Lt, iš jų: 364642,76 Lt grynais pinigais ir 778855,20 Lt banko pavedimais; UAB „E2“ išmokėjo Pareiškėjui iš viso 1554521,35 Lt, iš jų: 235551 Lt grynais pinigais ir 807870,35 Lt banko pavedimais bei 511100 Lt (816500 Lt (UAB „E2“ deklaracijoje forma FR0711 deklaruota Pareiškėjui grąžintų paskolų suma už 2008 m.) – 305400 Lt (nustatytos iš banko sąskaitų išmokėtos piniginės lėšos 38900 Lt grynais pinigais + 266500 Lt banko pavedimais 2008 m.)) grynaisiais pinigais ar kitu nenustatytu būdu.

Inspekcija apskaičiavo, kad UAB „E2“ 2008–2010 metais Pareiškėjui išmokėjo 411023,39 Lt daugiau piniginių lėšų nei Pareiškėjas įnešė piniginių lėšų, tame tarpe tikrintu laikotarpiu – 387500 Lt: 355500 Lt – 2009 m., 32000 Lt – 2010 m.

Dėl B klasės pajamų

Inspekcija, remdamasi GPMĮ 3 straipsnio, 5 str. 2 dalies, 2 str. 14 punkto, 22 str. 1 ir 3 dalių, 25 straipsnio ir 27 straipsnio nuostatomis, įvertinusi pakartotinio mokestinio patikrinimo metu nustatytas aplinkybes, Pareiškėjo ir UAB „E2“ bankų sąskaitų ir operatyvaus patikrinimo metu surinktus duomenis apie Pareiškėjo į UAB „E2“ grynaisiais pinigais įneštas ir banko pavedimais pervestas pinigines lėšas bei iš UAB „E2“ grynaisiais pinigais ir banko pavedimais Pareiškėjo gautas pinigines lėšas, bei tai, kad Pareiškėjas nepaaiškino faktinių minėtų piniginių lėšų gavimo aplinkybių ir nepateikė juridinę galią turinčių dokumentų, pagrindžiančių piniginių lėšų gavimo šaltinius, konstatavo, kad Pareiškėjas iš UAB „E2“ 2009–2010 m. banko pavedimais gavo iš viso 387500 Lt kitų įstatymų nustatyta tvarka neapmokestintų B klasės pajamų (2009 m. – 355500 Lt, 2010 m. – 32000 Lt).

Dėl delspinigių

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 40 str. 1, 4 ir 5 dalimis, 96 str. 1 d. 2 punktu, 97 str. 2 dalimi, 8 str. 3 dalimi, bei atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo 2000-12-06, 2001-10-02, 2003-11-17, 2004-01-26, 2005-11-03, 2005-11-10 nutarimų turinį ir Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) formuojamą praktiką delspinigių klausimais (2011-04-18 nutartis adm. byloje Nr. A-556-221/2011, 2014-06-25 nutartis adm. byloje Nr. A-556-1375/2014), Inspekcija priėjo išvadą, kad delspinigiai, kaip ir bauda, traktuojami kaip sankcija, kurios skyrimui taikomi konstituciniai teisingumo bei teisinės valstybės principai, todėl mokesčių administratorius privalo vadovautis minėtais principais atlikdamas mokestinį patikrinimą, spręsdamas klausimą dėl patikrinimo rezultatų tvirtinimo bei nagrinėdamas kilusį ginčą. Taigi, pakankamai ilgas kontrolės veiksmų atlikimas mokesčių mokėtojo atžvilgiu yra pagrindas atleisti jį nuo dalies delspinigių, nes, kita vertus, delspinigiai skatina vykdyti mokestinę prievolę teisės aktų nustatyta tvarka ir terminais.

Remiantis minėtomis nuostatomis, Pareiškėjui apskaičiuotina delspinigių suma tik iki 2016-04-01 patikrinimo akto Nr. (4.65) FR0680-236 surašymo dienos, t. y. 22661,64 Eur GPM delspinigių, 4093,76 Eur PSD įmokų delspinigių, nes nėra teisinio pagrindo neskaičiuoti delspinigių. Apskaičiuojant delspinigius, įvertintos ir papildomai apskaičiuotos GPM sumos už 2011–2012 metus pagal 2016-04-01 patikrinimo aktą Nr. (4.65) FR0680-236.

Ginčijamu sprendimu Pareiškėjas atleistas nuo 3355,14 Eur GPM ir 1241,64 Eur PSD įmokų delspinigių mokėjimo už laikotarpį nuo 2016-04-01 (surašytas pirminis 2016-04-01 patikrinimo aktas Nr. (4.65) FR0680-236) iki 2018-01-31 (2018-01-31 pakartotinio patikrinimo aktas Nr. (21.60-32) FR0680-39).

Dėl baudos skyrimo

Ginčijamame sprendime nurodoma, kad Pareiškėjas iš dalies bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi, teikė patikrinimui paaiškinimus, ir ši aplinkybė pripažįstama Pareiškėjo padėtį lengvinančia aplinkybe. Tuo tarpu, Pareiškėjo padėtį sunkinanti aplinkybė yra siejama su pažeidimą padariusio mokesčių mokėtojo kaltės forma (tyčia, neatsargumu), pažeidimu siektais tikslais, jų (pažeidimų) trukme, daugetu, padarytos žalos dydžiu ir pan. Įvertinusi Pareiškėjo pažeidimų trukmę (2009-2010 metai) bei padarytą 22911,26 Eur (16733,67 Eur GPM ir 6177,59 Eur PSD įmokų) žalos dydį, Inspekcija konstatavo, kad minėtos aplinkybės pripažįstamos Pareiškėjo atsakomybę sunkinančiomis aplinkybėmis. Įvertinus Pareiškėjo atsakomybę lengvinančią aplinkybę bei atsižvelgus į sunkinančias aplinkybes, Pareiškėjui skirta 30 proc. mokesčių bauda, t. y. 5020,10 Eur (16733,67 Eur x 30 proc.) GPM bauda ir 1853,28 Eur (6177,59 Eur x 30 proc.) PSD įmokų bauda. Sprendime pažymėta, kad nagrinėjamu atveju nenustatyta, kad lengvinančių aplinkybių būtų daugiau nei sunkinančių, todėl Pareiškėjo prašymas skirti 10 proc. baudą atmestas.

Pareiškėjas pateiktu skundu Komisijai nesutinka su Inspekcijos sprendimu.

1. Dėl pastabų nenagrinėjimo

Skunde nurodoma, kad Inspekcija, nagrinėdama Pareiškėjas pateiktas pastabas dėl patikrinimo akto, ginčijamame sprendime pasisakė tik dėl Pareiškėjo prašymo skirti mažesnę baudą ir atleidimo nuo delspinigių. Tuo tarpu visi kiti Pareiškėjo argumentai dėl mokesčių apskaičiavimo nepagrįstumo

visai nenagrinėti – sprendime nepasisakoma apie tai, kaip jie vertinami, priimami ar atmetami ir kodėl.

Mokestinių patikrinimų atlikimo, jų rezultatų įforminimo ir patvirtinimo taisyklių (patvirtintos Inspekcijos viršininko 2004-05-05 įsakymu Nr. VA-87) 127 punktą numato, kad „kai mokėtojas pateikė rašytines pastabas dėl patikrinimo akto, sprendime dėl patikrinimo akto tvirtinimo turi būti nurodyta, į kurias pastabas yra atsižvelgta (neatsižvelgta). Jei į mokėtojo rašytines pastabas nebuvo atsižvelgta, turi būti nurodomos motyvuotos priežastys.“ Skunde pabrėžiama, kad Inspekcija nėra teisminė mokestinį ginčą nagrinėjanti institucija, todėl jai netaikytinos Europos Žmogaus Teisių Teismo praktikos suformuotos nuostatos, kurios leidžia teismo sprendime neatsakyti į visus asmens argumentus, jei atsakoma nors į keletą. Taigi, Inspekcija, nagrinėdama Pareiškėjo pastabas, privalėjo laikytis pastabų nagrinėjimo procesui nustatytų teisės akto reikalavimų. Todėl toks sprendimas negali būti laikomas pagrįstu ir teisėtu.

2. Dėl naujai nustatytų Pareiškėjo įnašų į Bendrovę per banką

Pradinio patikrinimo metu nustatyta, kad Pareiškėjas į UAB „E2“ 2005–2006 m. per banką įnešė 402501 Lt, o Bendrovė jam 2005–2010 m. banko pavedimais išmokėjo didesnę sumą – 827850 Lt, nurodydama, kad tai „akcininko paskolos grąžinimas“. Konstatuota, kad Pareiškėjas gavo iš Bendrovės daugiau pinigų nei įnešė, jis pats nepateikė įrodymų, kad pats būtų įnešęs didesnę sumą, todėl 387500 Lt skirtumas, gautas iš Bendrovės, pripažintas jo kitomis neapmokestintomis lėšomis ir nuo jų apskaičiuotas mokėtinas GPM. Apskaičiuojant pajamas lyginta iš Pareiškėjo banko sąskaitos į bendrovę pavedimais įmokėta bendra suma bei Pareiškėjo iš Bendrovės į sąskaitą pavedimais gauta bendra suma.

Pakartotinio patikrinimo metu Inspekcija pakartotinai kreipėsi į bankus ir gavo iš jų visus ne paties Pareiškėjo, o UAB „E2“ banko sąskaitų išrašus. Pagal juos apskaičiuota, kad faktiškai ne Pareiškėjas gavo daugiau nei įnešė, o bendrovė gavo iš Pareiškėjo daugiau lėšų nei jam grąžino, taigi, faktiškai UAB „E2“ liko skolinga Pareiškėjui.

Pakartotinio patikrinimo metu Inspekcija papildomai nustatė, kad iš tikrųjų Pareiškėjas į UAB „E2“ sąskaitas įnešė didesnes pinigų sumas nei buvo nurodyta pirminio patikrinimo akte. Pakartotinio patikrinimo akte (17 psl.) nurodyta, kad Pareiškėjas į bendrovės banko sąskaitas 2003–2010 m. įmokėjo grynais pinigais ir mokėjimo pavedimais 1143497,96 Lt, o ne 402501 Lt, kaip buvo konstatuota pirminio patikrinimo akte. Pakartotinio patikrinimo metu apskaičiuota, kad UAB „E2“ išmokėjo Pareiškėjui iš viso 1043421,35 Lt (235551 Lt išmokėjo iš Bendrovės sąskaitos grynais pinigais ir 807870,35 Lt banko pavedimais). Taigi, Pareiškėjas, gavo iš Bendrovės 100076,96 Lt mažiau nei įnešė. Vadinasi, Pareiškėjas negavo jokių papildomų pajamų, atvirkiščiai, Bendrovė liko jam skolinga. Po tokių apskaičiavimų nebeliko Pareiškėjo apmokestinamų pajamų, o pirminio patikrinimo metu apskaičiuotos GPM ir PSD įmokų sumos tapo nepagrįstos.

Pareiškėjas pažymi, kad pakartotinio patikrinimo metu Inspekcija Pareiškėjo iš UAB „E2“ gautų pajamų apskaičiavimo principą – į bendrovės 2008 m. Pareiškėjui išmokėtas sumas papildomai įtraukė naują sumą – 511100 Lt, kurią UAB „E2“ buvo deklaravusi deklaracijoje FR0711 kaip bendrovės grąžintą Pareiškėjui paskolą. Akte nurodyta, kad ši 511100 Lt suma Pareiškėjui „išmokėta pagal deklaraciją FR0711“, t. y. Inspekcija pripažino šią sumą jam išmokėta ne iš Bendrovės banko sąskaitos (grynaisiais ar pavedimu), o kitu nenustatytu būdu vien dėl to, kad ji buvo įrašyta FR0711 deklaracijoje.

Inspekcija patikrinimo akte nurodė, kad 2008 m. deklaracijos FR0711 pakartotinio patikrinimo metu ji laiko neabejotinai teisinga ir ja remiasi, nors deklaracijos duomenims patikrinti jokie pirminiai bendrovės dokumentai ir negauti. 2008 m. deklaracijos FR0711 teisingumą, pasak Inspekcijos, įrodo tai, kad: a) kitų metų (2007 m.) deklaracijoje FR0711 nurodyta 153850 Lt bendrovės sugrąžintų Pareiškėjui paskolų suma sutampa su per banką atliktais mokėjimais Pareiškėjui; b) nesant informacijos, kokių dokumentų pagrindu deklaracijoje FR0711 buvo nurodyti tokie duomenys apie 2008 m. Bendrovės Pareiškėjui grąžintas paskolas, Inspekcija priėjo išvadą, kad nėra duomenų, jog šie duomenys yra nepagrįsti ar neteisingi ar neapskaityti UAB „E2“ buhalterinėje apskaitoje.

Skunde pabrėžiama, kad Inspekcija, pripažindama asmens pajamomis tą sumą, kurią UAB „E2“ buvo įrašiusi deklaracijoje FR0711, ir laikydama, kad ši deklaracija yra besąlygiškai teisinga, turėjo

atsižvelgti į tai, jog deklaracijoje nurodyta Pareiškėjui išmokėta iš bendrovės suma yra įvardinta kaip „paskolos grąžinimas“. Asmeniui grąžinamos paskolos nėra laikomos jo pajamomis. Nepaisant to, Inspekcija deklaruotą sumą priskyrė Pareiškėjo pajamoms.

Pareiškėjas pažymi, kad deklaracijoje FR0711 įrašytą sumą Inspekcija pripažino teisinga, nes nėra šią sumą paneigiančių jokių buhalterinių duomenų (o tai leido išsaugoti pradinio patikrinimo metu apskaičiuotus mokesčius), o deklaracijoje nurodyto išmokėjimo pagrindo („grąžinama paskola“) nepripažino teisingu, nes vėlgi nėra paskolos suteikimą patvirtinančių buhalterinių dokumentų (kasos pajamų orderių ar banko pavedimų).

Inspekcija nurodė, kad UAB „E2“ neteikė deklaracijų FR0711 už 2009 ir 2010 m., nors privalėjo, kadangi 2009 bei 2010 m. banko pavedimuose Pareiškėjui nurodė „akcininko paskolos grąžinimas“. Tačiau Inspekcija nevertino šių bendrovės pažeidimų kaip keliančių pagrindą abejoti ir 2007 bei 2008 metų deklaracijų FR0711 patikimumu.

Taigi, pakartotinio patikrinimo akte Inspekcija, nurodžiusi tas pačias pirminio patikrinimo metu nustatytas faktines aplinkybes apie bendrovės teiktas deklaracijas FR0711, iš esmės jose nurodytų duomenų vertinimą, teigdama, kad UAB „E2“ 2008 m. deklaracijoje FR0711 įrašytą sumą pripažįsta Pareiškėjo faktiškai gautomis apmokestinamomis pajamomis, nors neturi jokių šios sumos išmokėjimą (per banką ar grynaisiais pinigais) patvirtinančių duomenų.

LVAT yra nurodęs, kad mokestinio ginčo nagrinėjimo procese negali būti jokių staigmenų; mokestinį ginčą nagrinėjančios institucijos sprendimas negali būti grindžiamas išvadomis, apie kurių galimumą proceso dalyviams nebuvo žinoma ir proceso metu dėl jų nebuvo ginčijamasi, nebuvo įrodinėjamas jų pagrįstumas ar nepagrįstumas (LVAT 2013-01-02 nutartis adm. byloje Nr. A442-2805-12). Vykstant mokestiniam ginčui dėl pradinio 2016-04-01 patikrinimo akto Pareiškėjo pajamomis nebuvo pripažintos sumos, įrašytos Bendrovės pateiktoje deklaracijoje FR0711 už 2008 metus. Pajamomis buvo laikomos tik Pareiškėjo gautos sumos į banko sąskaitas (pavedimais). Todėl pakartotinio patikrinimo metu, pakeičiant pajamų apskaičiavimo principą į tokį, dėl kurio nevyko mokestinis ginčas (iš skaičiavimo pagal banko dokumentus į skaičiavimą pagal UAB „E2“ deklaracijoje FR0711 įrašytas sumas), buvo peržengtos ginčo ribos, juo labiau kai Inspekcija pakartotinio patikrinimo metu negavo jokių papildomų duomenų apie šių deklaracijų FR0711 turinį, kurie nebuvo jai žinomi ar negalėjo būti žinomi pradinio patikrinimo metu.

Pareiškėjo nuomone, toks pajamų apskaičiavimo principo pakeitimas yra neteisėtas, nepagrįstas įrodymais, o asmuo, įnešęs į Bendrovę daugiau nei iš jos atsiėmė, negali būti apmokestintas, nes nenustatyta pajamų gavimo kaip GPM objekto.

3. Dėl turtinio įnašo ir paskolos

Pakartotinio patikrinimo metu Inspekcijai buvo pavesta išsiaiškinti, kaip Pareiškėjas suteikė paskolą Bendrovei, kaip ji virto turtiniu įnašu ir kada buvo grąžinta. Iš patikrinimo akto matyti, kad visi Inspekcijos atlikti veiksmai nedavė rezultatų – nei patvirtino, nei paneigė turtinio įnašo įnešimo ir grąžinimo faktų, taigi, jokių naujų duomenų negauta.

Patikrinimo akte nurodoma, kad buvo atliktas Bendrovės operatyvus patikrinimas, tačiau faktiškai matyti, kad Inspekcija tik išanalizavo iš VĮ „Registru centro“ gautus finansinės atskaitomybės duomenis, paaiškinamuosius raštus, iš kurių taip pat negavo jokios reikalingos informacijos.

Apklausta E. A.-Ž. (tuometinė UAB „E2“ direktorė) pateikė paaiškinimus, kuriuos pati Inspekcija patikrinimo akte įvardino kaip prieštarigus. Akte padaryta išvada, kad bendrovės iš Pareiškėjo gautas turtinis įnašas buvo grąžintas jam ne vėliau kaip 2006 m., kadangi taip paaiškinimų teikimo metu pasakė E. A.-Ž. Inspekcija neatsižvelgė į paties Pareiškėjo paaiškinimus, kada jam Bendrovė grąžino pinigus įskaitytus kaip turtinį įnašą, kadangi šie paaiškinimai, pasak Inspekcijos, buvo prieštaringi ir nepagrįsti įmonės buhalteriniais duomenimis. Tačiau E. A.-Ž. paaiškinimas taip pat buvo prieštaringas (vieną kartą nurodė, kad Bendrovė įnašus grąžino 2006 m. 1-ą pusmetį grynais pinigais arba pavedimais, kitą kartą – kad grąžintos 2006 metais grynais iš kasos) ir nepagrįstas buhalteriniais duomenimis, bet Inspekcija juo remiasi.

Inspekcija patikrinimo akte priėjo išvadą, kad jei Pareiškėjas paskolą Bendrovei ir suteikė grynais pinigais, tai ji ir buvo grąžinta grynais pinigais, ir būtent 2006 metais. Akte (12 psl.)

Inspekcija nurodė, kad pinigai gražinti Pareiškėjui per 6 mėn. nuo 2006-01-18, nes 2005–2010 m. UAB „E2“ mokėtinos sumos pagal balansus nuolat mažėjo. Tačiau toks skolų mažėjimo faktas niekaip neįrodo, kad pinigai akcininkui gražinti 2006 metais, kadangi pagal šiuos balansus įsiskolinimai mažėjo ir 2007–2010 metais didelėmis sumomis: Bendrovės įsiskolinimai (nenustatytiems asmenims) 2007 m. sumažėjo 556000 Lt, 2008 m. – 842057 Lt, 2009 m. – 190907 Lt, 2010 m. – 259006 Lt. Taigi, paskolos, turiniai įnašai akcininkui galėjo būti lygiai taip pat gražinti tiek 2006 m. tiek 2007–2010 m. laikotarpiu. Balansuose neatsispindi, kokia forma (pavedimais ar grynaisiais) Bendrovė tuos įsipareigojimus padengė ir kokiems asmenims. Pareiškėjo nuomone, UAB „E2“ balansų duomenys nepadėjo nustatyti pinigų gražinimo datos, taip pat nepaneigė, kad tas gražinimas Pareiškėjui galėjo vykti ir pavedimais per banką 2007–2010 metais.

Skunde pažymima, kad A. B. ir T. J. paaiškinimai buvo nerezultatyvūs, iš jų negauta jokios naudingos informacijos. Nerezultatyvus buvo ir paklausimo siuntimas Lenkijos mokesčių administratoriui, nes pastarasis atsakė, kad dabartinis bendrovės akcininkas neteikia PVM deklaracijų nuo 2013 m. ir nuo 2017 m. yra išregistruotas iš mokesčių mokėtojų, o į visus klausimus dėl sandorių su Pareiškėju, Lenkijos įmonės tapimo Bendrovės akcininke ir kitus buvo pateiktas vienodas atsakymas „Nėra žinoma“. Taigi, Lenkijos mokesčių administratorius nei patvirtino, nei paneigė sandorių buvimo fakto.

Vienintelis informacijos šaltinis, kuris davė tam tikrų naujų įrodymais pagrįstų duomenų, buvo UAB „E2“ bankų sąskaitų išrašai, iš kurių paaiškėjo, kad Pareiškėjas yra įnešęs į bendrovę daugiau nei iš jos gavo.

Pareiškėjas pabrėžia, jog Inspekcijai laikantis pozicijos, kad Pareiškėjas neskolino pinigų Bendrovei ir nesudarė jokio kito sandorio, kurio pagrindu gavo iš bendrovės ginčijamą 387500 Lt sumą, tokiu atveju darytina išvada, kad UAB „E2“ išmokėjo nurodytą pinigų Pareiškėjui savo nuožiūra, vadinasi, privalėjo ir pati išskaičiuoti GPM. Skunde akcentuojama, kad bendrovės nežinojimo apie tai, jog ji išmoka ne paskolos gražinimą (kaip to reikalauja LVAT praktika) Inspekcija neįrodė. Iš Lietuvos vieneto (bendrovės) gautos asmens kitos pajamos 2009–2010 m. pagal GPMĮ 22 str. 1 dalį buvo priskiriamos A klasės pajamoms, nuo kurių mokesčių turėjo išskaičiuoti ir sumokėti UAB „E2“. Taigi, Inspekcija, nustatydamą, kad tai B klasės pajamos, nesilaikė teisės aktų nuostatų.

4. Dėl besidubliuojančių sumų

Pareiškėjas skunde teigia, kad delspinigių skundžiamu sprendimu apskaičiuota per daug, nes jie skaičiuoti ne nuo tos bazės – nuo per didelių GPM ir PSD įmokų sumų.

Komisija 2017-01-04 sprendimu Nr. S-2 (7-251/2016) patvirtino tik nurodymus sumokėti į biudžetą 29591,34 Eur GPM ir su juo susijusias sumas. Dėl visų šių sumų vyksta ginčas teisme. Tuo tarpu Inspekcija skundžiamame sprendime patvirtino visą pradinio patikrinimo metu apskaičiuotą delspinigių sumą (22661,64 Eur GPM delspinigių ir 4093,76 Eur PSD įmokų delspinigių) nuo visos pradinio patikrinimo metu apskaičiuotos mokesčių sumos (įskaitant ir tuos delspinigius, kuriuos patvirtino Komisija 2017-01-02 sprendimu). Vadinasi, Inspekcija pakartotinio patikrinimo metu nuo tos pačios mokesčio sumos, kurią Komisija patvirtino 2017-01-02 sprendimu (nuo 29591,34 Eur GPM) savavališkai dar kartą apskaičiavo ir nurodė sumokėti delspinigius, nors pakartotinį patikrinimą atliko dėl kitos mokesčio sumos.

Remdamasis tuo, kas aukščiau išdėstyta, taip pat MAĮ 155 str. 4 d. 2 punktu Pareiškėjas prašo panaikinti Inspekcijos 2018-04-04 sprendimą Nr. (21.131-31-5)FR0682-101.

Komisija, įvertinusi Pareiškėjo skundo ir Komisijos posėdžio metu Pareiškėjo atstovės išdėstytus motyvus, mokesčių administratoriaus pateiktą ginčo bylos medžiagą, konstatuoja, jog Pareiškėjo skundas tenkintinas, Inspekcijos sprendimas naikintinas.

Ginčas tarp šalių vyksta dėl mokesčių administratoriaus Pareiškėjui papildomai apskaičiuoto 16733,67 Eur GPM ir 6177,59 Eur PSD įmokų bei su šiais mokesčiais susijusių sumų pagrįstumo.

Iš ginčijamo Inspekcijos sprendimo matyti, kad mokesčių administratorius laikosi pozicijos, jog Pareiškėjas 2009–2010 metais gavo 387500 Lt kitų įstatymų nustatyta tvarka neapmokestintų pajamų. Inspekcija, nustačiusi, kad Pareiškėjas 2008–2010 metais išmokėjo 411023,39 Lt piniginių

lėšų (tame tarpe 2009–2010 metais – 387500 Lt) daugiau negu Pareiškėjas įnešė piniginių lėšų, neatsižvelgė į banko pavedimuose nurodytą mokėjimų paskirtį „paskolos grąžinimas“, bet vertino, kad tai kitos B klasės pajamos, nuo kurių mokesčių turi sumokėti Pareiškėjas.

Įvertinusi pateikto skundo bei Pareiškėjo atstovės posėdžio metu išdėstytus argumentus, Komisija pažymi, kad Pareiškėjas su mokesčių administratoriaus išvadomis nesutinka ir laikosi pozicijos, jog: 1) Pareiškėjas banko pavedimais ir grynais pinigais įnešė į Bendrovės banko sąskaitą daugiau lėšų negu Bendrovė jam išmokėjo, todėl nėra apmokestinamųjų pajamų; 2) Inspekcija pakeitė pajamų apskaičiavimo principą – Pareiškėjo pajamoms priskyrė naują sumą (nurodytą 2008 m. pranešime FR0711), kurios nebuvo įtraukusi į pajamas pirminio patikrinimo metu, tuo peržengdama mokestinio ginčo ribas; 3) Inspekcija vertino tik FR0711 pranešime nurodytą sumą, bet nevertino tame pačiame pranešime nurodyto minėtos sumos išmokėjimo pagrindo – „paskolos grąžinimo“; 4) Bendrovių teikiami FR0711 pranešimai apie asmenims išmokėtas ar iš jų gautas lėšas yra tik išvestiniai dokumentai, kurie, nesant realų pinigų gavimą ar išmokėjimą patvirtinančių dokumentų, nėra pakankami asmens pajamoms pripažinti; 5) asmens iš Lietuvos vieneto (bendrovės) gautos kitos pajamos 2009–2010 metais pagal GPMĮ 22 str. 1 dalį buvo priskiriamos A klasės pajamoms, nuo kurių mokesčių turėjo išskaičiuoti ir sumokėti bendrovė. Pareiškėjas taip pat nesutinka su apskaičiuotų delspinigių dydžiu.

Skundžiamame Inspekcijos sprendime ir patikrinimo akte yra išsamiai aptartos mokesčių administratoriaus nustatytos faktinės aplinkybės, susijusios su Pareiškėjo mokestiniais pažeidimais. Todėl Komisija, vengdama pasikartojimų, faktinių ginčo bylos aplinkybių, kurios yra išsamiai išdėstytos ir Komisijos sprendimo nustatomojoje dalyje, iš naujo neaptaria, o atsižvelgdama į tai, kad Pareiškėjas yra išdėstęs konkrečius ir aiškius reikalavimus, Komisija mokestinį ginčą nagrinės skundo ribose, pasisakydama dėl Pareiškėjo skunde Komisijai nurodytų esminių nesutikimo su skundžiamu Inspekcijos sprendimu motyvų.

Dėl gautų pajamų iš UAB „E2“

Pirminio patikrinimo metu (2016-04-01 patikrinimo aktas Nr. (4.65) FR0680-236), remiantis bankų pateikta informacija apie piniginių lėšų judėjimą Pareiškėjo banko sąskaitose, nustatyta, kad Pareiškėjas 2005–2006 metais į UAB „E2“ banko pavedimais įnešė 402501 Lt piniginių lėšų (nurodyta mokėjimo paskirtis „akcininko įnašas“, „akcininko įnašas pagal sutartį“, „įnašas“), UAB „E2“ banko pavedimais Pareiškėjui 2005–2008 metais grąžino 827850 Lt (2005 m. – 20000 Lt, 2007 m. – 153850 Lt, 2008 m. – 266500 Lt, 2009 m. – 355500 Lt, 2010 m. – 32000 Lt), mokėjimo paskirties nenurodant arba nurodant „akcininko paskolos grąžinimas“. Pareiškėjui nepaaiškinus faktinių piniginių lėšų gavimo aplinkybių ir nepateikus juridinę galią turinčių dokumentų, pagrindžiančių piniginių lėšų gavimo šaltinius, mokesčių administratorius padarė išvadą, kad Pareiškėjas gavo 425348 Lt kitų pajamų (2008 m. 37848 Lt, 2009 m. 355500 Lt, 2010 m. 32000 Lt), iš kurių tikrintinu laikotarpiu gautas 387500 Lt apmokestino GPM ir PSD įmokomis.

Pakartotinio patikrinimo metu, remiantis UAB „E2“ banko sąskaitų ir pateiktų deklaracijų FR0711 („Juridinių asmenų duomenys apie fiziniams asmenims suteiktas, jų grąžintas, iš fizinių asmenų gautas ir jiems grąžintas paskolas“; toliau – deklaracija FR0711) duomenimis, apskaičiuota, kad Pareiškėjas į UAB „E2“ iš viso įnešė 1143497,96 Lt, iš jų: 364642,76 Lt grynais pinigais ir 778855,20 Lt banko pavedimais; UAB „E2“ išmokėjo Pareiškėjui iš viso 1554521,35 Lt, iš jų: 235551 Lt grynais pinigais ir 807870,35 Lt banko pavedimais bei 511100 Lt (816500 Lt (UAB „E2“ deklaracijoje forma FR0711 deklaruota Pareiškėjui grąžintų paskolų suma už 2008 m.) – 305400 Lt (nustatytos iš banko sąskaitų išmokėtos piniginės lėšos 38900 Lt grynais pinigais + 266500 Lt banko pavedimais 2008 m.)) grynaisiais pinigais ar kitu nenustatytu būdu.

Ginčas nagrinėjamu atveju iš esmės kilo dėl deklaracijoje FR0711 už 2008 metus deklaruotos grąžintos 816500 Lt paskolos ir jos pripažinimo Pareiškėjo pajamomis.

Iš ginčo bylos matyti, kad nei pirminio, nei pakartotinio patikrinimo metu mokesčių administratoriui nebuvo pateikti UAB „E2“ buhalterinės apskaitos dokumentai, todėl nebuvo galimybės nustatyti tikrojo Pareiškėjo ir bendrovės tarpusavio įsipareigojimų dydžio. Vadinasi, mokesčių administratorius negalėjo patikrinti UAB „E2“ pateiktoje deklaracijoje FR0711 už 2008 metus nurodytų duomenų teisingumo, tačiau nepaisant to, preziumavo, kad deklaracijos duomenys

yra teisingi, ir priėjo išvadą, jog Pareiškėjui iš tikrųjų buvo išmokėta minėtoje deklaracijoje deklaruota pinigų suma – 816500 Lt, iš jų: 305400 Lt iš bendrovės banko sąskaitos (grynaisiais ir pavedimais), 511100 Lt – grynaisiais pinigais arba kitu nenustatytu būdu.

MAĮ 67 str. 1 dalyje įtvirtinta, kad mokesčių administratorius privalo pagrįsti jo mokesčių mokėtoju apskaičiuotas mokesčio ir su juo susijusias sumas. Šio straipsnio 2 dalis nustato, kad mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su mokesčių administratoriaus apskaičiuotomis konkrečiomis mokesčio ir su juo susijusiomis sumomis, privalo pagrįsti, kodėl jos yra neteisingos. Pagal šiame MAĮ straipsnyje įtvirtintas taisykles įrodinėjimo pareiga (*onus probandi*) yra paskirstyta tarp mokesčių administratoriaus ir mokesčių mokėtojo. Vadinas, mokestinio ginčo byloje, visų pirma, mokesčių administratorius turi surinkti bei teikti atitinkamus įrodymus dėl mokesčių apskaičiavimo mokesčių mokėtoju. Tuo tarpu mokesčių mokėtojas, nesutikdamas su mokesčių administratoriaus apskaičiuoto mokesčio ir su juo susijusiomis sumomis, privalo pateikti tokius leistinus įrodymus, kurie suponuotų priešingą išvadą nei daro mokesčių administratorius, t. y. pagrįstų apskaičiuotų mokesčių neteisingumą. (LVAT 2003-12-15 nutartis adm. byloje Nr. A11-648/2003, 2013-01-29 nutartis adm. byloje Nr. A556-622/2013, 2014-06-25 nutartis adm. byloje Nr. A556-1379/2014).

Komisija pastebi, kad įstatymai nedraudžia mokesčių administratoriui pakartotinio patikrinimo metu iš naujo vertinti mokesčių mokėtojų pateiktus dokumentus ir deklaracijas, rinkti naujus įrodymus, pakartoti tam tikras administracines procedūras, atlikti naujus skaičiavimus (LVAT 2009-05-04 nutartis adm. byloje Nr. A438-563/2009, LVAT 2011-11-14 sprendimas adm. byloje Nr. A556-2765/2011; 2013-03-28 nutartis adm. byloje Nr. A-438-492/2013), todėl nepagrįstas yra Pareiškėjo teiginys, kad Inspekcija vertindama FR0711 deklaracijoje nurodytus duomenis peržengė mokestinio ginčo ribas.

Tačiau tuo pačiu pažymėtina, kad Inspekcijos pozicija nagrinėjamu klausimu yra nenuosekli: pirminio patikrinimo metu deklaracijose FR0711 už 2007 ir 2008 metus deklaruotos sumos nebuvo vertintos, tuo tarpu pakartotinio patikrinimo metu deklaracijoje FR0711 už 2008 metus nurodyta Pareiškėjui neva išmokėta pinigų suma (grąžinta paskola) buvo pripažinta Pareiškėjo pajamomis. Inspekcija savo poziciją grindžia tuo, kad: 1) deklaracijos FR0711 už 2007 metus duomenys (grąžinta 153850 Lt paskolų) yra tapatūs nustatytam UAB „E2“ piniginių lėšų banko pavedimais išmokėjimui; 2) UAB „V1“ (bendrovė tvarkė UAB „E2“ buhalterinę apskaitą) direktorius J. Š. 2017-09-21 paaiškino Inspekcijai nurodė, kad deklaracijos ir ataskaitos (išskyrus pelno mokesčio, PVM ir GPM deklaracijas) buvo teikiamos pagal užsakovo poreikį ir pateiktą informaciją; 3) nepateikti UAB „E2“ buhalterinės apskaitos dokumentai, todėl nėra pagrindo teigti, kad deklaracijoje FR0711 už 2008 metus deklaruoti duomenys yra nepagrįsti ar neteisingi, ar neapskaityti UAB „E2“ buhalterinėje apskaitoje.

Komisija kritiškai vertina mokesčių administratoriaus poziciją dėl ginčo deklaracijos duomenų teisingumo. Iš bylos medžiagos matyti, kad Bendrovė netinkamai vykdė savo kaip mokesčių mokėtojo pareigą laiku pateikti informaciją mokesčių administratoriui apie iš fizinių asmenų gautas ir jiems grąžintas paskolas: deklaracijos FR0711 buvo pateiktos tik už 2007 ir 2008 metus, nors lėšos Pareiškėjui iš UAB „E2“ banko sąskaitos buvo išmokamos nuo pat 2003 metų (iki 2010 metų). Paminėtina, kad Inspekcijos viršininko įsakymu Nr. VA-172 patvirtintos Juridinių asmenų duomenų apie fiziniams asmenims suteiktas, jų grąžintas, iš fizinių asmenų gautas ir jiems grąžintas paskolas FR0711 formos ir jos priedų FR0711A, FR0711B, FR0711C, FR0711D pildymo bei teikimo mokesčių administratoriui taisyklės įsigaliojo 2004-11-05, t. y. mokesčių mokėtojai jau nuo 2005 metų turėjo mokesčių administratoriui teikti duomenis apie minėtas gautas ir suteiktas paskolas bei jų grąžinimą. Be to, Komisija nesutinka su Inspekcijos vertinimu, kad deklaracijos FR0711 už 2007 metus duomenys sutampa su UAB „E2“ banko sąskaitų duomenimis. Kaip matyti iš ginčo bylos medžiagos, Pareiškėjui 2007 metais iš UAB „E2“ banko sąskaitų buvo išmokėta 80500 Lt grynaisiais pinigais ir 153870,35 Lt banko pavedimais, iš viso išmokėta 234370,35 Lt, tuo tarpu bendrovė deklaravo tik 153850 Lt grąžintų Pareiškėjui paskolų. Pastebėtina ir tai, kad nors deklaracijos FR0711 už 2007 metus duomenys sutampa su Pareiškėjui 2007 metais banko pavedimais išmokėta pinigų suma (153850 Lt), tačiau tokio duomenų atitikimo tarp deklaracijos FR0711 už 2008 metus ir UAB „E2“ banko sąskaitų informacijos už tą patį laikotarpį nenustatyta: deklaruotos 816500 Lt grąžintos

paskolos, iš bendrovės banko sąskaitų banko pavedimais išmokėta tik 266500 Lt. Buhalterinės apskaitos dokumentų nebuvimas (nepateikimas), Komisijos vertinimu, negali būti laikomas patvirtinimu, kad deklaracijoje FR0711 atvaizduoti duomenys yra teisingi ir apskaityti UAB „E2“. Tai tik Inspekcijos prielaida, nepagrįsta jokiais ginčo byloje esančiais įrodymais.

Komisija vertina, kad nesant pirminių buhalterinės apskaitos dokumentų, pagal kuriuos galima būtų neginčijamai nustatyti tikslias Pareiškėjo UAB „E2“ įneštų ir bendrovės jam gražintų pinigų sumas, negalima daryti vienareikšmiškų išvadų, jog visa deklaracijoje FR0711 už 2008 metus deklaruota 816500 Lt suma faktiškai buvo išmokėta Pareiškėjui. Komisija sutinka su Pareiškėjo skundo teiginiais, kad deklaracijos FR0711 yra išvestiniai dokumentai, kurie, nesant realų pinigų gavimą ar išmokėjimą patvirtinančių dokumentų, nėra pakankami asmens pajamoms pripažinti.

Komisija pažymi, kad UAB „E2“ banko sąskaitų išrašai nagrinėjamoje byloje yra vienintelis patikimas duomenų šaltinis, kuriuo remiantis galima nustatyti pagrįstą Pareiškėjo ir bendrovės tarpusavio įsiskolinimo dydį ir jo kitimą 2003–2010 metų laikotarpiu. Iš šių išrašų matyti, kad Pareiškėjas 2003–2010 metais į UAB „E2“ banko sąskaitas įnešė / pervedė 1143497,96 Lt, UAB „E2“ Pareiškėjui išmokėjo / pervedė 1043421,35 Lt, t. y. Pareiškėjas bendrovei pervedė 100076,61 Lt daugiau negu pastaroji jam išmokėjo.

Atsižvelgiant į aukščiau išdėstytą, Komisija daro išvadą, kad mokesčių administratorius nagrinėjamu atveju neįvykdė MAĮ 67 str. 1 dalyje jam nustatytos pareigos pagrįsti mokesčių mokėtoju apskaičiuotas mokesčio ir su juo susijusias sumas, t. y. neįrodė, kad Pareiškėjas iš tikrųjų gavo deklaracijoje FR0711 deklaruotą 511100 Lt sumą.

Dėl UAB „E2“ išmokėtų pajamų priskyrimo B klasės pajamoms

Iš ginčo bylos medžiagos matyti, kad mokesčių administratorius, remdamasis GPMĮ 22 str. 3 dalimi, UAB „E2“ Pareiškėjui išmokėtas lėšas priskyrė B klasės pajamoms, nuo kurių pajamų mokesčių turi sumokėti Pareiškėjas.

Skundžiamame sprendime, pacitavusi GPMĮ 22 straipsnio nuostatas, Inspekcija Pareiškėjo iš UAB „E2“ gautas pajamas priskyrė B klasės apmokestinamosioms pajamoms, kurias Pareiškėjas privalėjo deklaruoti metinėse pajamų deklaracijose už 2009 ir 2010 metus bei nuo jų apskaičiuoti GPM ir PSD įmokas. Skundžiamame sprendime, be ginčui aktualios teisės normos (GPMĮ 22 straipsnio) turinio pacitavimo, nėra pateikta jokių argumentų ir / ar motyvų dėl bendrovės Pareiškėjui išmokėtos sumos (kitų pajamų) priskyrimo A ar B klasės pajamoms. Posėdžio metu Inspekcijos atstovas taip pat negalėjo atsakyti, kodėl mokesčių administratorius sprendė, jog bendrovės Pareiškėjui išmokėtos pajamos priskirtinos B klasės pajamoms.

Taigi byloje nagrinėjamu atveju yra keliamas ginčas, kurios klasės pajamoms turėtų būti priskirtos minėtos Pareiškėjui išmokėtos lėšos.

Aptartų aplinkybių kontekste, kurios yra reikšmingos kvalifikuojant nagrinėjamą teisinį santykį, aktualios yra tos GPMĮ 22 straipsnio nuostatos (galiojusios ginčo laikotarpiu), kuriose nustatyta, kad pagal mokesčio mokėjimo tvarką gyventojų pajamos skirstomos į dvi klases – A ir B. A klasės pajamoms priskiriamos visos iš Lietuvos vieneto <<...>> gautos pajamos, išskyrus azartinių lošimų ir loterijų laimėjimus, neribotos civilinės atsakomybės vieneto dalyvio pajamas, gautas iš šio neribotos civilinės atsakomybės vieneto, ir šiame punkte nenurodytas individualios veiklos pajamas, taip pat šiame punkte nenurodytas pajamas iš ne individualios veiklos turto pardavimo ar kitokio perleidimo nuosavybėn. Iš Lietuvos vieneto <<...>> gautos sporto veiklos, atlikėjo veiklos pajamos, kitos veiklos pajamos, kurias gyventojui išmoka su juo darbo santykiais ar jų esmę atitinkančiais santykiais susijęs asmuo, <<.. >> bei gyventojų individualios ir ne individualios veiklos pajamos už parduotą arba kitaip perleistą nuosavybėn nenukirstą mišką, apvaliąją medieną, netauriųjų metalų laužą, taip pat priskiriamos A klasės pajamoms; taip pat iš nuolatinio Lietuvos gyventojų gautos su darbo santykiais arba jų esmę atitinkančiais santykiais susijusios pajamos, sporto veiklos pajamos, atlikėjų veiklos pajamos, palūkanos ir honorarai (GPMĮ 22 str. 2 dalies 1 ir 2 punktai), o B klasės pajamoms priskiriamos visos A klasei nepriskiriamos pajamos (GPMĮ 22 str. 3 dalis).

Pagal GPMĮ nuostatas pajamų priskyrimas A arba B klasės pajamoms sukelia skirtingas teises pasekmes šias pajamas išmokantiems bei jas gaunantiems asmenims. Jei pajamos priskiriamos A klasės pajamoms, tai jas išmokantis asmuo yra laikomas mokesčių išskaičiuojančiu asmeniu ir jam

tenka pareiga iš išmokamų pajamų išskaičiuoti ir sumokėti į biudžetą gyventojų pajamų mokesčių bei apie tai deklaruoti, pateikiant mokesčių administratoriui deklaraciją (GPMĮ 23, 24 straipsniai). Tais atvejais, kai pajamos yra priskiriamos B klasės pajamoms, tai pareiga sumokėti į biudžetą gyventojų pajamų mokesčių bei apie tai atitinkamai deklaruoti, pateikiant mokesčių administratoriui deklaraciją, yra priskirta pajamas gavusiam asmeniui (GPMĮ 25 straipsnis), o verslo liudijimo turėjimo atveju, fiksuoto dydžio gyventojų pajamų mokesčių už gaunamas B klasės pajamas asmuo susimoka išduodant jam verslo liudijimą (GPMĮ 26 straipsnis).

Iš aptarto teisinio reglamentavimo matyti, kad iš Lietuvos vieneto gautos pajamos (išskyrus išimtis, numatytas 22 str. 2 dalies 1 punkte) yra priskiriamos A klasės pajamoms ir pareiga nuo jų sumokėti mokesčius tenka asmeniui, išmokančiam šias pajamas. Ir priešingai, pajamos, kurios yra nepriskirtos A klasės pajamoms, yra priskiriamos B klasės pajamoms ir pareiga nuo tokių gautų pajamų sumokėti pajamų mokesčių tenka jas gavusiam gyventojui. Šis teisinis reguliavimas reiškia, kad byloje aptariamoms pajamoms yra priskirtinos A klasės pajamoms, kaip Lietuvos vieneto gyventojui išmokėtos kitos pajamos, kurios nenumatytos kaip išimtis įstatymo 22 str. 2 dalies 1 punkte, o jas išmokėjęs asmuo (UAB „E2“) yra laikomas mokesčių išskaičiuojančiu asmeniu ir jam teko pareiga iš išmokamų gyventojui (Pareiškėjui) pajamų išskaičiuoti ir sumokėti į biudžetą GPM bei apie tai deklaruoti, pateikiant mokesčių administratoriui deklaraciją.

Komisija pažymi, kad galimybė reikalauti mokesstinės prievolės, kylančios iš A klasės gyventojų pajamų, įvykdymo tiesiogiai iš mokesčio mokėtojo, o ne iš mokesčių išskaičiuojančio asmens, yra administracinių teismų praktikoje pripažįstama išimtis iš bendros taisyklės, įtvirtintos GPMĮ 23 straipsnyje (LVAT 2017-07-04 nutartis adm. byloje Nr. A-517-442/2017). Ši išimtis gali būti taikoma tik išskirtiniais atvejais, t. y. mokesčių teisės aktuose nustatyta mokesčių išskaičiuojančio asmens prievolė išskaičiuoti mokesčių mokėtojo mokesčių ir jų sumokėti į biudžetą gali būti perkelta atitinkamo mokesčio įstatyme nurodytam mokesčių mokėtojui tik tokiu atveju, jei toks neperkėlimas pažeistų mokesčių mokėtojų lygybės, teisingumo, visuotinio privalomumo, sąžiningumo principus ir (ar) neatitiktų protingumo ir teisingumo kriterijų, kurių turi būti paisoma mokesčių administratoriui administruojant mokesčius. Šis vertinimas atliekamas atsižvelgiant į konkrečiame mokesciniame santykiyje susiklosčiusias individualias aplinkybes (LVAT 2013-11-12 sprendimas adm. byloje Nr. A556-715/2013, 2016-01-28 nutartis adm. byloje Nr. A153-438/2016). Šis vertinimas atliekamas atsižvelgiant į konkrečiame mokesciniame santykiyje susiklosčiusias individualias aplinkybes.

LVAT išplėstinės teisėjų kolegijos 2013-11-12 sprendime adm. byloje Nr. A-556-715/2013 konstatuojama, kad neabejotina, jog mokesciniuose teisiniuose santykiuose, kuriuose dalyvauja mokesčių išskaičiuojantis asmuo ir kuriuose yra nustatyta šių santykių dalyvių (dalies ar visų) veikla, susijusi su siekiu įgyti (teisei prieštaraujančios) mokesstinės naudos, formalus mokesčių įstatymo nuostatų taikymas tam tikrais atvejais būtų nesuderinamas su minėtais mokesčių teisėje (administruojant mokesčius) taikomais principais bei kriterijais. Nagrinėjamame LVAT 2013-11-12 sprendime nurodoma, jog, visų pirma, pavyzdžiui, aptariamiems principams ir kriterijams prieštarautų reikalavimas mokesčių išskaičiuojančiam asmeniui į biudžetą įmokėti atitinkamus mokesčius ir su jais susijusias sumas (delspinigius, baudas), jei mokesstinė nepriemoka susidarė dėl mokesčių mokėtojo sukčiavimo, piktnaudžiavimo teise ar kitų teisei prieštaraujančių veiksmų, apie kuriuos pirmasis (mokesčių išskaičiuojantis) asmuo, veikdamas sąžiningai ir rūpestingai, nežinojo ir negalėjo žinoti. Antra, minėtame LVAT sprendime nurodoma, kad neturėtų būti paneigiama mokesčių mokėtojo mokesstinė prievolė ir tais atvejais, kai *inter alia* MAĮ 69 straipsnio 1 dalyje nurodytais tikslais mokesčių dalyviai tikslingai siekia perkelti mokesčių mokėjimą mokesčių išskaičiuojančiam asmeniui, kuris dėl mokumo problemų (pavyzdžiui, gresiančio bankroto) šių prievolių akivaizdžiai negalės įvykdyti (LVAT 2010 m. balandžio 12 d. nutartis adm. byloje Nr. A438-359/2010). Trečia, LVAT išplėstinės teisėjų kolegijos 2013-11-12 sprendime adm. byloje Nr. A-556-715/2013 nurodoma, jog net ir konstatavus MAĮ 69 straipsnio 1 dalyje nurodytas sąlygas, bet nenustačius jokių išskirtinių ir ypatingų aplinkybių, kurios reikalautų klausimą dėl asmens, atsakingo už mokesstinės prievolės įvykdymą, spręsti taikant minėtus principus ir kriterijus, t. y. nesant teisinio pagrindo nukrypti nuo formalių teisės aktų nuostatų, pareiga įvykdyti aptariamo pobūdžio mokesstinę prievolę tenka būtent įstatymų leidėjo nurodytam mokesčių išskaičiuojančiam asmeniui,

nepriklausomai nuo to, kuris iš mokestinių teisinių santykių dalyvių gavo atitinkamos mokestinės naudos. Tai reiškia, kad, jeigu nustatomos minėtos išskirtinės ir ypatingos aplinkybės, tuomet yra teisinis pagrindas nukrypti nuo formalių teisės aktų nuostatų. Todėl, remiantis aukščiau išdėstyta teismų praktika, Komisijos nuomone, kai nustatomos kitos išskirtinės ir ypatingos aplinkybės, kurios reikalauja klausimą dėl asmens, atsakingo už mokestinės prievolės įvykdymą, spręsti taikant teisingumo ir protingumo kriterijus, draudimą piktnaudžiauti, t. y. esant teisiniam pagrindui, mokesčių administratorius turi teisę, sprendamas apmokestinimo klausimą, nukrypti nuo formalių teisės aktų nuostatų. Pavyzdžiui, jeigu mokesčių administratorius, remdamasis objektyviais duomenimis, nustatytų, jog ir mokesčių išskaičiuojantis asmuo buvo nesąžiningas (t. y. žinojo, ar galėjo žinoti, jog mokesčių mokėtojas, gaunantis pajamas, piktnaudžiauja mokesčių teisės aktais), kas reiškia, jog abu – tiek mokesčių išskaičiuojantis asmuo, tiek tikrasis pajamų gavėjas – buvo nesąžiningi, mokesčių administratorius, atkūręs tikrąsias aplinkybes sandorių, kuriais buvo tik siekiama mokestinės naudos, galėtų apmokestinti atitinkamai tą asmenį, kuris buvo tikrasis naudos gavėjas, jeigu mokesčių išskaičiuojantis asmuo neįvykdo (netinkamai įvykdo) mokestines prievoles. O šis juridinę reikšmę turinčių faktų nustatymas, priklauso nuo konkrečios bylos individualių aplinkybių, kurios ir apsprendžia šių juridinę reikšmę turinčių faktų buvimą arba ne (LVAT 2016-01-28 nutartis administracinėje byloje Nr. A-153-438/2016). Tačiau Komisija pažymi, kad iš bylos medžiagos matyti, jog mokesčių administratorius nei vienos iš aukščiau aptartų aplinkybių netyrė ir nevertino, todėl mokesčių administratorius, vadovaudamasis suformuota LVAT praktika, tinkamai nepagrindė mokestinės naštos perkėlimo Pareiškėjui.

Įvertinus aukščiau išdėstyta, Komisija konstatuoja, kad mokesčių administratorius nagrinėjamoje byloje neįvykdė MAĮ 67 str. 1 dalyje nustatytos pareigos pagrįsti mokesčių mokėtojui papildomai apskaičiuotas mokesčių ir su jais susijusias sumas, t. y. rėmėsi išvestiniais deklaracijos FR0711 duomenimis, nesant pirminių dokumentų, patvirtinančių šių duomenų teisingumą, bei nepagrindė UAB „E2“ Pareiškėjui išmokėtų pajamų priskyrimo B klasės pajamoms, todėl Inspekcijos sprendimas naikintinas.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, atsižvelgdama į išdėstytus motyvus, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Panaikinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2018-04-04 sprendimą dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (21.131-31-5) FR0682-101.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, sprenddami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Galiauskaitė

Komisijos nariai

Martynas Endrijaitis

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Vilma Vildžiūnaitė

